

Robert Frost

Megállva erdőszélen havas este

Kié ez erdő, tudhatom.
A faluban él, gondolom,
nem lát meg, míg megállok itt,
s hófödte fáit bámulom.

Lovacsám kérdőn föltekint:
miért állunk, ha ház sem int,
erdő és dermedt tó között,
e legsötétebb éjbe kint.

A zablacsengővel jelez,
hogy itt valami hiba lesz.
Nincs más hang, csak a könnyű szél
söpörte hulló hó neszez.

Milyen szép erdő: mély, sötét.
De le kell rónom ezt-azt még,
s mérföldeket, míg alhatnék,
s mérföldeket, míg alhatnék.

Robert Frost
(San Francisco, 1874.
március 26. – Boston, 1963.
január 29.) amerikai költő.

A másik út

Sárga erdőbe két út futott,
Sajnos nem lehet nem dönteni
Magányos utas a csalitot
Lestem míg szemem elláthatott
Ahogy az egyiket elnyeli;

Végül a másikra fordultam,
Az egyenesre – s tán így volt jó,
Füves volt ez s inkább járatlan;
Bár azt még onnan is láthattam
A kettő ugyancsak hasonló,

Reggel volt: mindkettőt takarván
A még érintetlen levelek.
Ó, ha amazt is megtarthatnám!
Hogy jön majd újra út, ne tudnám,
S hogy vissza aligha térhetek.

Sóhajtok majd hogy mennyire fájt
S mind jobban a múltó évekkal:
Az erdőn hol az út kettévált –
Választottam a kevésbé járt
Ösvényt, és minden ott dőlt el.